

ZÁROM SORAIM

Amit az életemben értéknek tartottam és tartok

Apró gyermek voltam abban az időben. Megszokott eseménynek számított, hogy egy-egy vándor könyvtár járta végig a felvidéki gyülekezeteket. Hozzánk is eljutott egy hátizsákos férfi azon a hétvégén. Vasárnap délután lévén övé volt a szó az istentiszteleten. Bizonyoságot tett, új éneket tanított, végül pedig

Bibliákat, lelki tartalmú könyveket ajánlott és árusított a testvéreknek.

Lelkipásztor édesapám meghívta öt hozzánk vacsorára és éjjeli szállásra. Másnap reggel – a szokott módon – családi áhítatra ültünk az asztal köré mi öten és hatodikként Csordás bácsi, a "kolportőr".

- Na, gyerekek, tudtok már olvasni? - tette föl a kérdést. Mindhárman felraktuk a kezünket. Engem nagyon kicsinek talált és rákérdezett:

- Csak nem hogy te is? Aztán hány éves vagy?

Mondom neki, hogy "öt, de inkább fél hat". Nem akarta elhinni, hogy egy és két évvel idősebb lány- és fiútestvéremtől már én is megtanultam olvasni.

Azt mondja erre Csordás testvér (így szólítottuk):

- Na, kislány, ha te most felolvasod a mára rendelt igeszakaszt, kapsz tőlem egy ajándékot.

Odatette elém a kinyitott Könyvet, és én megszeppenve, de büszke bátorsággal olvasni kezdtem:

- "Mert úgy szereté Isten e világot, hogy az ő egyetlen egy szülött Fiát adná ... - és így tovább, hibátlanul. Nem tudhatta, hogy két hete épp ez volt az aranymondás a vasárnapi iskolában. - János Három Tizenhat!" - tettem pontot a mondat végére.

Miután így lezajlott a "feleltetés", hűmmögött, krárogott a drága vendég. Végül aztán kirukkolt a szép szöveggel, hogy:

- Drága gyermekem. Engem most arra indít a Lélek, hogy ezt a kis könyvet neked ajándékozzam - és átnyújtott egy sötétkék borítású Újtestamentumot. - Kísérjen téged ez a Könyv egész életeden keresztül!

Majd megölelt, megpuszilt, "felavatót" a feladatára.

Így lett számomra - és maradt mind e mai napig - a legnagyobb és legdrágább

érték a Szentírás, a Biblia, a Könyvek Könyve.

Ez képezte szilárd alapját a lelkipásztori hivatásomnak is. Az örök kérdésre, hogy "mi leszel, ha nagy leszel?", én sose mondtam tűzoltót, katonát vagy vadakat terelő mozdonyvezetőt. Ez volt mindig egyetlen válaszom: "Baptista lelkipásztor leszek!"

Érettségi után az akkori ideológia "hős" képviselői kaján kacajok között utasították vissza egyetemi továbbtanulásra irányuló igénylő pályázataimat. "Mert tudd meg, drága gyermekem, hogy negyven év múlva itt már senki sem fogja tudni, hogy miféle szekta volt az a 'bakpista' vagy mi a csoda."

A "sors fintora", hogy épp az ötvenhatos forradalom évében történt lelkész felavatásom. Ötven esztendő alatt hat körzetben végeztem lélekmentő, tanító és építő szolgálatot. És ma - méltatlanságom tudatában, mély alázattal és a lehajló kegyelmet dicsőítő örömmel - kijelentem: a legdrágább érték számomra azóta is a lelkipásztori hivatás! Az Úr elhívott, és ez a szent szolgálat teljes örömmel töltötte meg az életünket. A többes szám drága páromat, Marikát is egybefoglalja velem. Meggyőződése, hogy a lelkipásztori szolgálat

folytatás a 3. oldalon

Gerzsenyi Sándor:

BETLEHEM

Már megtelt minden hajlék
 És minden istálló.
 Ember és jószág reszket.
 Pihenni volna jó.

József aggódva baktat,
 Mária sírdogál.
 Ajtó és szív bezárult,
 S a Gyermekek jönne már...

Az égen fényes csillag,
 A földön vak sötét.
 Kik Messiást remélnék,
 Idéznek ős ígét.

Mikeás így tanítja:
 Te, kicsiny Betlehem,
 Belőled származik majd,
 Ki Ur Izraelen.

S mikor minden zaj elhal,
 Csak halk szellő suhan,
 Király születik nekünk
 Egy rozszant jászolban.

Csupán néhányan sejtik,
 (Ó, áldott, szent csoda!)
 Aki e földre szállott,
 A mindenség Ura.

Én a szívem ajánlom
 Szerény szállásodul...
 Légy annak is lakója,
 Jézus, te drága Úr!

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Keresztység Krisztus nélkül?

Karácsonyi és óévi irások

Gyülekezeti hírek: Detroit,
 Cleveland

Figyeljetek életük végére és
 kövessétek hitüket!

Meyer Henrik (1842-1919)

Gerzsenyi Sándor†, Antal Ferenc†

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püskök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSKÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

**Áldott karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog újévet kívánunk
kedves olvasóinknak!**

A 2019-es esztendő utolsó számához
érkeztünk. Köszönöm, hogy velünk tar-
tottatok, kedves olvasóim.

A szerkesztő számára minden szám
egy új kihívást jelent. Vajon betöltöt-
te-e küldetését az *Evangeliumi Hírnök*
ebben az évben? *Összekötött-e* gyüleke-
zeteket, testvéreket egymással? *Adott-e*
imatémát az amerikai magyar baptista
misszió iránt érdeklődőknek? *Segített-e*
építeni a fizikálisan kontinensek által
szétválasztott testvériség lelki egységét?
Megszóltította-e a különböző korosztá-
lyú testvéreket – a fiatalokat és az idő-
seket egyaránt? *Tudott-e* annyi érdeklő-
dő olvasót, előfizetőt megtartani, hogy
megjelentetését, támogatását továbbra is
érdemesnek találja szövetségünk? Foly-
tathatnám a kérdéseket. Kitől várom a
választ? Az olvasóktól. Levélben vagy
e-mailen, esetleg telefonon. A szerkesz-
tő igyekezett elvégezni a rábízott felada-
tot, s a kérdésekre igennel válaszolna.

Decemberre is van mit olvasnunk. Kö-
szönöm a cikk-író testvérek fáradozását!
Keresztényiség vagy karácsony Krisztus
nélkül? Ez a világ arra felé tart – velük
tartunk, vagy egyebet is tehetünk? Jó
lenne magyarul is olvasni ezt az angol
nyelvű elmélkedést.

Ebben az évben több *100 éves évfor-*
dulóról is megemlékeztünk lapunkban.
100 éve halt meg az egyik legnagyobb
magyar költő, *Ady Endre*. Az emlék-év
során a több mint száz „istenes verséből”
a legismertebbeket közöltük. Mindenki-
nek ajánlom *A Sion-hegy alatt* című, *Sza-*
bó Lőrinc által összeállított kötetet, Ady
istenes verseinek legjobb gyűjteményét.

Ugyancsak száz évvel ezelőtt fejez-
te be szolgáló életét *Meyer Henrik*, a
magyarországi baptista misszió egyik
legfontosabb oszlopa. Az általa alapí-
tott *Első Baptista Gyülekezet* (Wesse-
lényi utca) egyik későbbi lelkipásztora,
Herjeczki András (1976-tól két részlet-
ben 8 évig a *Detroiti Gyülekezetet* pász-
torolta) pedig éppen száz éve született.
Néhány itt írt, de egy magyarországi
áhitatos könyvben megjelent írását kö-
zöltük, melyre *Fazekas László* testvér
hívta fel a figyelmemet. Márciusban
pedig „*a magyar misszionáriusra*”,
Cserepka János testvére emlékeztünk,
aki szintén 100 éve született.

Két munkatársat is elveszített a szer-
kesztő és természetesen a magyar baptis-
ta misszió ezekben a hónapokban. *Antal*
Ferenc, a *Szeretet* egykori szerkesztője
október végén, *Gerzsenyi Sándor*, a *Bé-*
kehírnök egyik legjelesebb szerkesztője
november elején ment el az Úrhoz (mind-
ketten 86 évesek voltak). Antal Ferenc
testvérral a Szeretet szerkesztőségi irodá-
jában a kétezres évek elején találkoztam,
Gerzsenyi testvérral legutoljára Kiskő-
rösön, néhány héttel halála előtt. Verse-
ik ugyan itt vannak a polcainkon, de ők
hiányoznak közülünk.

Egy örömhírral fejezem be ezt a ro-
vatot: a clevelandi testvérek imádságát
meghallgatta az Úr, és megérkezett az új
lelkipásztoruk: *Deák Zsolt* testvér, csa-
ládjával együtt. Urunk áldását kívánjuk
testvéreink életére, szolgálatára! (*szerk*)

Áhítat 2020:

A *Magyarországi Baptista Egyház*
napi bibliaolvasást elősegítő hivatalos
kiadványa az *Áhítat*. Évről évre egyre
jobbá igyekszünk csiszolni, az esetle-
gesen mégis előforduló hibákat pedig
kiküszöbölni. Így lesz a 2020-as Áhítat
még tetszetősebb, még áttekinthetőbb,
és a jelentősen megnövelt betűméret
folytán könnyebben olvasható. Ami
pedig talán a legfontosabb: az Áhítat
2020-ban is a legaktuálisabb lesz, mert
minden évben vadonatúj magyarázato-
kat tartalmaz, régi és új szerzőktől egy-
aránt! (*Áhítat-bizottság*)

Múlt, jelen, jövő 2020:

A *Múlt, jelen, jövő baptista évkönyv-*
ben 228 színes oldalon a 2019-es év
kiemelkedő baptista témái: *Andrew*
Brunson; az 1989-es *Billy Graham*
evangelizáció; asztronauták Istenről a
Holdra lépés 50. jubileuma kapcsán;
egyházi, gyülekezeti, családi esemé-
nyek; igemagyarázat, szépirodalmi al-
kotások, tudományos cikkek.

Az olvasóink között is népszerű kiad-
ványok csoportos megrendelését ajánl-
juk. Kérje lelkipásztora vagy a szer-
kesztő segítségét. A kiadványok ára
egyenként 1700 forint, a kettő együtt
kedvezményesen 3000 forint.

Baptista Könyvesbolt: +36.20.886.0011
email: konyvesbolt@baptist.hu
Boltvezető: *Lomjanszki Andrea*

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ZÁROM SORAIM

Amit az életemben fontosnak tartottam

folytatás az 1. oldalról

"kétemberes" munkakör, feltéve, hogy "lesznek ketten eggyé".

Az még külön "ráadás" és hálaadási téma, hogy Isten Lelke nemcsak a beszélés, hanem az írás szolgálatát is rám bízta kegyelmesen. Ezt a szent "robotmunkát" mind e mai napig lelkesen, azaz szívesen végzem. Úgy mondjuk mi ezt, "iromániasok", hogy "amíg a toll ki nem hull a kezemből. Írok, amíg bírok."

Amit életemben értéknek tartottam és tartok: ez a tény, hogy írhattam, írhatok, és ha ezt még valaki más is értéknek gondolja, azt mondom erre: "Ez volt az öregember kétfüllérje", amit az örök Isten perselyébe tehettem, hálából mindenért.

Kissé fáradtan, de lankadatlan hittel és bizonyossággal ballagok *"Fölfelé a hegyoldalra"*. Ebből a kis kötetemből (Budapest, 2012) idézem zárósortaimat:

*Föltekintek rád, és boldogan kiáltom:
Jézus, te vagy az én Uram és Királyom!*

*Jó melletted élni! Nézlek és csodállak.
Boldog a hitem, mert mindenben ott látlak.*

*Útelágazásnál néha - bizony - féltem,
De továbbvezettél. Szeretted, nem kélttem.*

*- Nagyvonaltú Isten! Könnyeimet látva
Bocsánattal néztél a megrepedt nádra.*

*Pislogó mécssemnek lángját felszítottad.
Akartad, hogy utat mutassak másoknak.*

*Ezt teszem még mindig. Bár lassul az
ütem.*

Meredek az ösvény és verdes a szívem.

*Még egy kis kitaratás! - mondogatom
csendben.*

*Talán te is hallod, ki fönt vársz a
mennyeben.*

*Vajon milyen lesz ott? - Százszor
elképzelem.*

Ha nyílik az ajtó, minden rendben legyen!

Gerzsenyi Sándor (1934-2019)

A keskeny út vándora p. 261kk

KARÁCSONY!

- Anyu, hány napot kell még aludni?

Azt hiszem, ez a mondat mostanában elég gyakran elhangzik az olyan otthonokban, ahol gyerekek vannak.

Nekünk vajon mit jelent a karácsony? Karácsony – a szeretet ünnepe... az ajándékozás ünnepe...

És az ajándékozás bizony elég sok fejfájást is okozhat. Mert nem tudjuk kitálalni, mit is adjunk, vagy mert azt nem tudjuk megadni, amit valaki szeretne.

És ha mégis, akkor a legtöbb szívben felmerül némi aggodalom, hogy jó lesz-e az esetleg drága pénzen megvásárolt ajándék... vagy csalódást okozunk vele? Fog-e neki örülni a gyermek? Vagy éppenséggel egy felnőtt rokon, ismerős, házastárs?

Aztán elérkezik karácsony este, a karácsonyfa alatt és közelében sorakoznak a szépen becsomagolt ajándékok.

Reméljük, hogy sok helyen nem fog hiányozni az öröm. A meglepetés!

Az ajándékozásnak fontos, hogy a megajándékozott hogyan fogadja az ajándékot. És ha örül neki – akkor vajon meddig? Csak ideig-óráig? Vagy tovább is tart az öröm, és talán majd hosszabb távon is lesz jó kihatása?

Karácsony... az ajándékozás ünnepe. Az. De gondoltunk már arra, hogy mi, akik talán sok embert megajándékozunk, hogy *ránk is vár ajándék?* Hogy ránk is gondolt valaki? Igaz, hogy nincsen szép mintás papírba csomagolva, és még ajándék-szalaggal is átkötve... De valaki minket is figyel, mert gondolt ránk, és gondoskodott arról, hogy nekünk is legyen ajándékunk karácsonykor, még hozzá egy olyan ajándék, amely hosszú, hosszú időre kihat, és amely mindennél többet jelent. **„Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért!”** (2Kor 9:15)

Érdemes még azon is elgondolkozni, hogy mi történik a karácsonyi ajándékkal. *Hogyan fogadják?* Mennyire várja és reméli az ajándékozó, hogy aki kapja, majd kicsomagolja – és igen, örül neki! Egyébként... ha nem, akkor mi lesz? És mi történik az ajándékkal?

Gyerekek között bizony még az is megtörténhet, hogy kitör rajta a veszekedés... vagy hogy a kezdeti izgalom után hamar el lesz felejtve... a sarokba dobva... és úgy érezzük, hiába volt...

„Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért!”

Mi ráébredtünk már, hogy ez nekünk szól? Hogy Isten ezt minékünk szánta? Kicsomagoltuk már? És megköszöntük?

És ráébredtünk már, hogy igen, épp erre volt és van szükségünk?

Vajon mit érez egy ajándékozó, ha az, amit adott, ott marad, figyelemre se méltatva, ki sem csomagolva, elfelejtve?

A mi szívünk mélyén vajon van valami vágyakozás? Talán egy meglepetés után?

„Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért!”

Ne felejtjük el, hogy ez a legnagyobb, az *igazi* karácsonyi ajándék!

És „csomagoljuk ki”! Mert csak úgy lehet neki igazán örülni, és csak így hozhat valami változást, olyan változást, amely újra és újra megújítja örömlétét.

Mindenekfelett pedig köszönjük meg!

Van egy négy szóból álló sorozat, amit a szülők minél hamarabb szeretnek megtanítani gyermekeiknek: **Kérem! Tessék! Köszönöm! Szívesen!**

De ahhoz, hogy *„kérni”* tudjunk, tudni kell ennek lehetőségéről.

Valaki egyszer ezt így fejezte ki:

„Maga Isten indít arra, hogy kérjük tőle imádságunkban azt, amit meg szeretne adni nekünk.”

És ha ezt kimondtuk, Isten szíves-örömmel mondja nekünk, hogy *„Tessék!”* – Erre következhet a mi *„Köszönöm!”* szavunk, amire Isten egy egész életen át akarja nekünk mondani, hogy *„Szívesen!”*

- Szívesen, gyermekeim!

Így nem lesz hiábavaló a mennyei karácsonyi ajándék!

Isten kegyelmi ajándéka az örök élet

Isten nem holmi csecsebecséssel ajándékoz meg bennünket. Érdemes itt Pál apostol szavait idézni: *„A láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”*

Ilyen ajándékot készített nekünk Isten! Az Ővele való kapcsolat rendezését, helyreállítását, és az örök életet!

Kimondtuk már, hogy *„Köszönöm!”*? – Isten szívesen adja, nagyon szívesen!

Mi pedig ne feledjük el a nagy ajándékozási buzgalom mellett a *legnagyobb, örök ajándékot* – amely láthatatlan ugyan – de nagyon is valóságosan megtapasztalható!

Hadd fejezzem be az angyal karácsonyi üzenetével: *„És az angyal így szólt: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely minden nép öröme lesz, mert Dávid városában ma megszületett nektek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus.”* (Lukács 10:11).

Williams Anikó

ÁHÍTAT

„Irgalmas és kegyelmes az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy. Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket. Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az ÚR az istenfélőkhöz” (Zsolt 103,8-13).

Hogyan „érzékelheti,” miképpen láthatja meg az ember Istent? Csakis a felkínált kegyelmi kapcsolatban, életünket érintő cselekedeteiben; például, amikor irgalmasságot gyakorol irántunk.

Ugy emlékeztet bennünket Isten irgalmasságára ez a zsoltár-részlet, hogy közben megtanítt a Kijelentésben közölt igazságokat helyesen mérlegelni. A 7. és 14. versek „keretet” alkotnak, amin az Isten irgalmasságáról megfestett kép feszül. E „keret” nélkül belevesznénk az értelmezésbe. Azt gondolnánk, hogy az irgalom nem más, mint a rossz elnézése: irgalmas és megbocsájtó, mert Isten sem akar örökké bosszankodni. Tanítják is némelyek, hogy a szerető Isten irgalma egyetemes üdvözítést eredményez, mert ha megteheti, hogy inkább a vétkeinket hajtsa a feledésbe, mintsem a bűnöst büntesse, akkor bizonyára meg is teszi azt. A „keret” kordában tartja az ilyen kicsapongó gondolatokat. Hivatkozásokkal ad irányt az értelmezésnek, hiszen a Kinyilatkoztatásnak része a „közös tudás,” a történelem is. Isten irgalmassága a választott nép történelmének a legfontosabb része lett. Érthetővé, mások számára is tanulságossá teszi a történeteiket. A Mindenható szötte bele a múltba, hogy reménykedve keressük a mában, de a jövőben is.

Arról szól a történelem (a történetünk), hogy mennyei Atyánk irgalmasságát gyakorolva jó utat mutatott az embernek. Irgalmas tetteivel támogat bennünket, hogy rátaláljunk és le ne térrünk a jó útról. Tudja, hogy irgalmára szorulunk, hiszen Ő formált minket. Formáltatásunkra emlékezve látja rajtunk az „Isten képmasság” jegyeit - ez is irgalom.

A nyolcadik vers a 2Mózes 34,6-ot idézi, pontosabban azt a történelmi helyzetet, amikor az aranyborjút készítő, hitetlenséggel „ügyeskedő” népnek legnagyobb szüksége volt az Úr kegyelmes jóindulatára. Az itt kijelentett és megtapasztalt (!) négy tulajdonság (irgalmas, kegyelmes, türelme hosszú és szeretete

nagy) az ószövetségi nép hitvallása lett, amihez történelmük fordulójánál újból és újból visszatértek (Jóel 2,13; Neh 9,17.31; Zsolt 86,15).

Isten irgalmának a „kerete” - ahogyan a javunkon munkálkodik az Úr - azonban messze meghaladja a zsoltáriró történelmi tudását. Mi már azt is tudjuk, hogy mit tett értünk az Úr Jézus Krisztusban. Jézus keresztnél ismerjük fel az irgalom szükségességét, árát és mélységét. Megváltónk áldozata a bűn valóságáról, a probléma méreteiről is beszél. Szeretetében sem egy könnyed mozdulattal hajította el a vétkeinket magától. Bűneinket Isten irgalmának az ereje tartja azon a „kozmosz pályán,” amin egyre távolabb kerülnek Tőle és tőlünk, az Irgalmastól és az irgalomra szorultaktól, megkegyelmeztettektől, hogy mi egyre közelebb kerülhessünk Hozzá, Atyánkhoz („amilyen irgalmas az apa fiaihoz...”).

Saját történetünk lett már Istennek a Jézus Krisztus feláldozásában kifejezett irgalma? A Keresztre Feszítettben láthatja meg az ember legközelebbiről az irgalmas Istent, amint éppen és újból irgalmát gyakorolja. A megtapasztalt irgalomról így vall egyik énekünk szerzője (BGyÉ 248): *„En irgalomban részesültem, / Bár érdemes rá nem voltam. / Csoda ez, mert dőreségemben / Ezt soha nem óhajtottam. / Örvendek, mert tapasztalom, / Mily nagy az égi irgalom...”*

Igen, az istenfélők irgalomra szoruló bűnösök, akiket atyjukként szeret az Úr. Isten megismerhető, bárki találkozhat vele Jézus Krisztusban; és aki csak hozzá fordul (megtér, újjászületik), azt a fiúság örömeibe fogadja.

Magasztaljuk az Urat atyai szeretetétért!

Novák József

SZELÍD ÖRÖKÖSÖK

Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet. (Mt 5:5)

A szelídség nem gyávaság, nem gyámtalanság, nem puhányság. Nem az a szelíd, akinek minden mindegy. Némelyek összetévesztik a szelídséget a szerénységgel. A kettő, nem azonos. Amikor azt mondta az Úr tanítványainak, **legyetek szelídek** ... ugyanakkor az egész világra szóló küldetés lelkével ruházta fel őket. A tanítvány nem szerénykedhet küldetésének tudatában.

A szelídség igéje ószövetségi eredetű (Zsolt 37:11). Az Úr Jézus bibliája az Ószövetség volt. Volt amivel nyíltan szembeszállt. A hegyibeszédnek ez a refrénje: *„Megmondattam a régieknek ...*

én pedig azt mondom néktek ... ” De a szelídséget kiemelte és a maga életpéldájával a keresztyén élet egyik legbiztosabb jelévé tette (Mt 11:29).

A szelídség olyan belső erő, amely képessé tesz a kicsinyekkel szemben háttartalan gyöngédségre, a rosszindulatú ravaszokkal szemben rettenthetetlen bátorságra. A szelídség ellentéte a harag, az indulatosság. Ez nem mindig hangos. Némely ember olyan, mint a tűzhányó. Ha indulatba jön, szórja magából a tüzet, lávát, hamut. Van aki mindezt magába fojtja és önmagát emészti. De az indulat akár kitör, akár elfojtva marad, egyvalakinek mindenképpen árt: önmagadnak. Egy bizonyos: ha a szelídek boldogok, a haragvó lelkek boldogtalanok.

A bölcs azt mondja: *„A szelíd becséd megtöri a csontot”* (Péld 5:15) és *„a szelídség nagy bűnöket lecsendesít”*. Gyermekkori emlékeim között örök egy jelenetet: feldühödött ittas ember ölfát ragadva rohant egy törékeny hívő asszony felé ezzel a kiáltással: *„Rögtön agyonvágom!”* Az asszony csak állt, szelíden, mozdulatlanul. A szelídségnek ez az ereje és bátorsága a dühös embert lefegyverezte. Karja néhány másodpercig felemelve maradt, amint az asszonyra nézett, azután karját leengedte, s szó nélkül elment.

Akkor csak rémület volt bennem, mert az az asszony az édesanyám volt. De ma már tudom, hogy Jézus Krisztus szavait láttam beteljesedni: *„A szelídek örökségül bírják a földet.”*

Herjeczki András (1919-1996)
Gyöngyszemek az Újszövetségből,
Budapest 1981. 173o.

MARGIT NÉNI TITKA

Bő két évtizede történt... Egy öttagú missziói csoporttal Kárpátaljára látogatunk. Egyfelől a magyarországi baptista Nőbizottság kis-teherautónyi ételmisszer és gyógyszer ajándékát kellett szétosztanunk ott lakó magyar testvéreink között, másfelől a lelki éhség csillapítása várt reánk, hitmélyítő és evangélizáló szolgálatokkal. Kinn tartózkodásunk idején nemcsak az imaházakat kerestük föl, hanem megfordultunk több lakásban is. Volt, ahol istentiszteleteket is tartottunk, vasárnapi iskolai foglalkozást, olykor csak néhány testvéri szó kíséretében átadtuk a tartalmas szeretetsomagot. A missziói csapat tagjaiként azonban nemcsak adtunk, hanem gazdagodtunk is lelki élményekben. Ezek közül az egyiket most megosztom olvasóimmal is.

BEREGSZÁSZ egyik földes mellékutájában alacsony, hosszú ház konyhájába lépünk. Lehet, hogy érzékcsalódás

csupán, de nekem úgy tűnik, mintha itt benn hidegebb lenne, mint ott kinn a téli világban. Nem csoda, mert bár tovatűnt nemcsak a nyár, de már az ősz is, ám a kicsiny lakást gazdája, a hetven év körüli Margit néni még egyszer sem fűtötte be.

Beljebb haladva, mi már a korábbi munkás években szerényen, de gondosan berendezett szobáskában álldogálunk, míg vendéglátónk a konyhában elrendezi az általunk hozott cukrot, étolajat és a többi holmit. Eközben helybéli kísérőnk félhangosan, hogy csak mi halljuk, elmondja:

– Háromszázhatvan hrivnya nyugdíj járna neki havonta (ez 1997-ben kb. 12 ezer forintnak felelt meg, a vásárlóértéke is annyi volt), de ezt hónapok óta sem ő, sem a többi nyugdíjas nem kapta meg. Az ingyenes téli tüzelőre jogosító utalványt már régen kézhez vehette, de egész Kárpátalján nincs olyan állami vagy magán tüzelőkereskedés, amelyik beváltaná.

Megborzongok. Nemcsak a ruhám alá kúszó hidegtől, hanem attól, hogy magamat és szereteteimet megpróbálom ide képzelni a sanyarú körülmények közé. A többiek is így lehetnek. Testben-lélekben fölkészülten várjuk Margit néni panaszáradatát. Magunkban határos vigasztaló szavakat fogalmazunk.

Ekkor belép az ajtón munkaköpenyként is szolgáló nyűtt télikabátjában, meleg kendővel a fején Margit néni. Arcán szelíd derű. Szava halk, és – meglepetésünkre – egyáltalán nem panaszos. Az Úr napról-napra megtapasztalt gondviseléséről beszél, Jézus Krisztus megváltó szeretetéről, a nagyon szeretett bejegyzési gyülekezetéről. Percről-percre világosabbá lesz előttünk, hogy Margit néni istenfélme szorosan karöltve jár a meglepéssel.

Igy esett meg, hogy mi, a vigaszra készülő kaptunk bátorítást és lelki megerősítést sajnálatra méltónak ítélt idős testvérünkötől, ott a rideg, hideg szobában.

Szemem megpárasodik, ahogy befogja Margit néni törekeny, és mégis hősies alakját. Szeretném, ha röviden, könnyen továbbadhatóan megfogalmazná áradó derűje nyitját. Formálódó kérdésem azonban egyszerre feleslegessé válik, amikor a feje fölött a falon megpillantom a díszes falimondást:

„MINDENRE VAN ERŐM A KRISZTUSBAN, AKI ENGEM MEG-ERŐSÍT” (Filippi 4,13).

Nincs már kérdésem, mert hiszen nincs már megfajtásra váró titok sem. Körülölel a kegyelem, és csodát fölismerő szívemből ujjongva tör fel a hála és a magasztalás.

Győri Kornél (Újpest)

KEGYELEM

Ma reggel az élelmiszerboltban voltam, amikor egy hangos zörgésre, törés hangjára lettem figyelmes. Kíváncsi voltam, így megkerestem a zaj forrását, és láttam, hogy többen sugdolózza néznek a következő sor vége felé. Amikor odaérem, egy idős nénit láttam, aki véletlenül nekiment a polcoknak, így sok doboz és üveg leborult, összetört és szétfolyt. Ott térdelt a padlón, és szegényében próbálta összetakarítani, de láthatóan nem ment neki.

Annnyira sajnáltam, ahogy ott állt és bámulta mindenki a kínlását. Oda mentem, letérdeltem mellé és próbáltam nyugtatni, hogy minden rendben van, ne aggódjon, segíték feltakarítani. Körülbelül egy perc alatt az üzletvezető is odaért, mellénk térdelt, és szólt, hogy majd ők feltakarítanak.

A hölgy, mély szegénykezéssel ennyit tudott kinyögni: *"Előbb ki kell fizetnem mindazt, amit összetörtem."* Legnagyobb megdöbbenésünkre ekkor a főnök teljes nyugalommal elmosolyodott, és kedvesen annyit mondott: *"Van biztosításunk rá, semmit nem kell kifizetnie, menjen nyugodtan."*

Bárhol is vagy, csukd be a szemed egy pillanatra, és képzeld el, hogy Isten pontosan ezt akarja tenni veled!

Összegyűjteni a szíved apró szilánkjait, amit az élet összetört. Begyógyítani mindazt a sebet, amit mások okoztak neked. Helyre akar állítani, fel akar emelni, megbocsájtani a bűneid Krisztusban és törődni veled!

Nekünk is van "biztosításunk" az ilyen helyzetekre. Úgy hívják, KEGYELEM. Keresd Istent! "

(forrás: GDT, FB)

Karácsony estén megkondul minden toronyban a harang...

„És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke, és az emberekhez jóakarát." Lukács 2:13-14

Karácsony estén megkondul Minden toronyban a harang. / A béke és jóakarát Üzenetét hozza e hang. / Az angyalének visszhangja Csendül a fagyos éjszakán - / A jó Isten gyönyörködik A hű szívek imádatán.

Aki csak mesének hiszi E régi szép történetet, / Az angyalszó bántja fülét És szíve, lelke nagy beteg. / Ó, hassa át az angyalszó A hitetlenség zord ködét, / Felhő ne homályosítsa Karácsony tiszta, kék egét!

E. A. Hunter, ford. Kőrösi Béla

Zengjétek Jézus nagy voltát!

„Annakokáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékozza neki oly nevet, mely minden név fölött való; Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére. Filippi 2:9-11

Ezzel az énekkel kapcsolatban olvassuk el, mit tapasztalt egy Indiában szolgáló misszionárius, E. P. Scott. Ismerősei nyomatékosan figyelmeztették, hogy a közelébe se merészkedjen egy bizonyos barbár bennszülött törzsnek, pedig nagyon szeretne volna nekik is hirdetni az evangéliumot. Scott azonban mégis úgy döntött, kötelessége nekik is elvinni a Jézus Krisztusról szóló megváltó üzenetet, és elindult, bizalommal, hogy Isten meg tudja őt őrizni.

Mikor elérkezett a kérdéses területre, hamarosan találkozott is a bennszülött vademberekkel. Azok azon nyomban körül is vették, és ijesztő arckifejezéssel fel szegezték lándzsáikat. A misszionárius nem vitt magával semmit, csak a hegedűjét. Most elővette, és behunyt szemmel elkezdett játszani és énekelni: *Zengjétek Jézus nagy voltát! Dicséri Őt a menny, dicséri Őt a menny...* Mikor az ének befejeztével kinyitotta szemét, azt várta, hogy azon nyomban rárohannak, és megölik. De az ének megtette hatását—a vadak leeresztették lándzsáikat, és kíváncsi érdeklődéssel nézegették. Csupa fül volt mindgyükük, ahogy Scott elkezdett beszélni nekik Jézus Krisztusról, és meg is nyerte szívüket Öneki.

Zengjétek Jézus nagy voltát!
Dicséri Őt a menny,
Dicséri Őt a menny!
Dicséri Őt, a nagy Királyt,
És mondjuk, mondjuk,
Mondjuk, mondjuk, mondjuk:
Te Ur vagy, s nagy Király!

Mondjátok ezt, ti vértanúk,
Kik érte haltatok,
Kik érte haltatok!
Dicsérjük Jesse gyökerét,
És mondjuk, mondjuk...

Te megváltottja, Izráel,
Tartsd Királyodnak Őt,
Tartsd Királyodnak Őt!
Hirdesd köztünk: Immanuel.
És mondjuk, mondjuk...

Ó, embereknek ezrei,
Mind hív, hogy jöjjetek,
Mind hív, hogy jöjjetek!
A lelkeket megmentheti,
És mondjuk, mondjuk,
Mondjuk, mondjuk, mondjuk:
Te Ur vagy, s nagy Király!

Szöveg: Edward Perronet, 1779 (*All Hail the Power of Jesus' Name*) Ismeretlen ford. Dallam: James Ellor, 1838

DETROIT

A napokat Te számolod, Uram én mindenért hálát adok... Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
1Krn 16:34

Gyorsan telik az idő, repülnek a napok, hónapok. Mégis Hálaadás idején szeretnénk kicsit megállni és megosztani azokat az áldásokat, amikkel megajándékozott bennünket az ÚR. Hisszük, hogy amit továbbadunk az megsokszorozódik, amit pedig elrejtünk, magunknak tartunk az kevesebb lesz. Hálaság vagyunk az életért, és a szolgálatért, amelyet végezhetünk az Úr Jézus dicsőségére.

Mozgalmas mindennapok vannak mögöttünk. Szinte minden héten történt valami a nyári időszakban, s örömmel keressük ezekben az élet drága jelét, imádkozva gyülekezetünk folyamatos megújulásáért.

Ahogy nyárba fordult a tavasz, még lelkünkben visszhangzott a *MABAVISZ tanácsülés* áldása, *Für Annamária* quatemala-i misszióútjának beszámolója és még sok minden más: Nőtestvéreink újabb üzenetekkel élményekkel gazdagodtak a kaliforniai *Női Csendesnapok* során, Fiataljaink pedig Floridában élvezték az *Ifjúsági Konferencia* áldását. Gyülekezeti közösségünk a Húsvéti, Pünkösdi ünnepek, valamint az anyák napjáról és apák napjáról való megemlékezés során is gazdagodhatott. Ez utóbbi egyben különleges évfordulót jelentett, hiszen tavaly ilyenkor merítkezett be *Szilágyi Emily*.

Nem sokkal ezután fiataljaink RAMA-

ba indultak, ahol *ifjúsági héten* vettek részt. Hétvégére azután gyülekezetünk nagy része is követte őket, együtt szolgálva a *Konvención*, majd a következő héten részt vettünk a *gyermektáborban* is. Különleges áldást jelentett, hogy a fiatalok segítősapatában a detroiti fiúk is ott lehettek, s *Kovács Peti* először szolgált a bibliaköri csoportvezető asszisztenseként. A tini fiúk csoportjában napról-napra személyes biznyságtételek hangoztak el, a felnőttek és az ifjak részéről. Csodálatos volt látni, ahogyan az Úr munkálkodott a gyermekek szívében.

A gyermekhét utáni vasárnap rendeltük ki három fiatalunkat *Erdőközi Norbit, Juhász Rebekát és Kovács Pétert* az

Ifjúsági Szövetségünk erdélyi misszióútjának való részvételre. Imádkoztunk azért, hogy áldást kaphassanak és áldásul lehessenek mások számára is. Az imameghallgatás csodája, hogy miután *Peti* hazatért, jelezte, hogy a bemeletésben is szeretné követni az Úr Jézust.

Közben a nyári szabadságok idején church picinket tartottunk, ahol kedves, visszatérő vendégeink a Gyuláról érkezett *Puskás család* is részt vett, majd velük együtt szolgálhattunk a *Chicagói Gyülekezetben* augusztus második vasárnapján.

Nemcsak vendégségbe mentünk, hanem vendégeket is fogadtunk ebben a hónapban. Augusztus 16-18 között a *pünkösdi testvérek* nálunk tartották meg szövetségük éves *konvencióját*, a hónap utolsó hétvégéjén pedig felekezeti

magyar ifjúsági találkozó volt Detroitban.

A „Labor Day” hétvégén ismét gyülekezeti *pikniken* vettünk részt, majd a következő hetekben örömmel hallgattunk a vakációról hazatérő testvéreink élménybeszámolóját.

Októberben szép számmal részt vettünk a *Torontói Ifjúsági Konferencián* és együtt örültünk ottani testvéreinkkel a gyülekezet 90 éves jubileumán.

Hazatérve, református és pünkösdi testvéreinkkel együtt ünnepeltük a *reformáció* vasárnapját, November elsején pedig a *Clevelandi Gyülekezetet* látogattuk meg, hogy együtt szolgáljunk és úrvacsorai közösségben is legyünk.

Tizenkilenc nappal később ismét együtt lehetünk, immár a detroiti repülőtéren fogadva *Deák testvéreket*, a Clevelandi Gyülekezet meghívott lelkipásztorát. Jó volt együtt örövendezni az Úr előtt.

Néhány nappal később a mi lelkipásztorunk indult hálaadó napi vendégszolgálatra, az *Alhambrai Gyülekezetbe*. Jólesett számukra felüdülni a kaliforniai melegben, testvéri közösségben

Az őszi vakációról hazatérve, gyülekezetünk hálaadó napja következett, ahol a *Torontói Gyülekezet lelkipásztora és az összevont torontói-detroiti fúvószenekar* szolgálatával dicsőítettük az Urat mindazért a jóért, amiben részesített bennünket gyülekezetünk 111 éves szolgálata során. Az Úr legyen a dicsőség, hogy idén több gyülekezettel is közösen végezhetünk a missziómunkát az Úr Jézus kezében az Ő dicsőségére szolgálva.

Nagy hálaadással szívünkben készülünk most a karácsonyi ünnepekre, mert érezzük és látjuk, hogy jó az Úr hozzánk. Miközben Neki szolgálunk, Ő építi közösségünket. Kegyelemből bemerítésre készülhetünk, ifjúsági házicsoport van indulóban, és a fiatalok rendszeres szolgálatra is készülnek a gyülekezetben. A szolgálócsoportjaink szépen növekednek ifjainkkal.

Vágyunk arra, hogy gyülekezeti otthonunkban minden korosztály kiteljesedve élhesse meg az Úr Jézus szolgálatát, örömmel magasztalva Őt. Hisszük, hogy aki elkezdte, az be is fejezi az Ő csodálatos munkáját bennünk és általunk. Ezért imádkozunk és dolgozunk.

SH

CLEVELAND

Megérkezett Clevelandba az új lelkipásztor, Deák Zsolt Attila, és családja

Szeretettel köszöntjük az Evangéliumi Hírnök olvasói nevében is *Deák Zsolt Attila* lelkipásztor testvért, szövetségünk legújabb lelkipásztorát.

Deák testvér és családja november 18-án Detroitban lépett be országunkba, s az itteni rövid adminisztrációs eljárás után az őt váró clevelandi testvérek viték tovább új otthonukba, a *Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet* szolgálati lakásába. Természetesen a detroitiaiak is ott voltak a repülőtéren, akik közül többen személyesen is ismerték – még „otthonról” – őket.

Azóta már eltelt két vasárnap az új szolgálati helyen. A decemberi lapzártá közelében vagyunk, arra azonban van még időnk és helyünk is, hogy alkalmat adjunk Deák testvérnek, hogy bemutatkozzon, s köszöntse új szolgálati helyéről lapunk olvasóit is.

Sok szeretettel köszöntöm az EH olvasóit drága Megváltónk, Jézus Krisztus nevében, Clevelandból. Szeretném röviden bemutatni családomat, szereteteimet, akikkel megajándékozott az Úr: feleségemet Evódiát, akinek közel tíz éve fogadtam örök hűséget. Családunk elsőszülöttjét Pétert (7 éves), akiért nagyon hálásak vagyunk. Különleges áldásként tekintünk Abigélre (5 éves), aki egy igazi szívfolt családunk életében. Kegyelmes Atyánk harmadik ajándéka Dániel (2 éves), aki sokszor szembesít bennünket azzal, hogy milyen keveset tudunk a gyermekek neveléséről. Összefoglalva, áldott és boldog férjnek, édesapának és szolgának tartom magamat.

Mióta „igen”-t mondtam a clevelandi testvérek lelkipásztori meghívására, azóta nagyobb érdeklődéssel lapozgatom végig az Evangéliumi Hírnököt, és

örömmel értesültem a gyülekezetekben zajló eseményekről, illetve épültem a tartalmas elmélkedések által. Kíváncsi vagyok, hogy a modern média világában is tart-suk értéknek szövetségük gyülekezeteit átkaroló lapját, támogatva annak megjelenését.

Lelkipásztori szolgálatomról: Az Erdélyi Magyar Baptista Teológián tanultam, majd 2010-től a Brassói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora lettem. Brassóból költöztünk Clevelandbe.

Családom életében és szolgálatom szempontjából ez egy kimondottan nagy lépés volt, de azt tapasztaltuk, hogy az Úr mindig adott erőt a következő lépéshez. Most is csak azt kívánjuk, hogy az Úr mutassa meg a következő lépést és legyen meg mindenben az Ő akaratát. Nehéz volt és most sem annyira könnyű, de a testvérek őszinte szeretete, áldozatkészsége, figyelmessége, felénk való szolgálata, megértése, sokszorosan arra készítetett, hogy hálát adjunk a mi Istenünknek és reménységgel tekintünk a jövőbe.

Várom a találkozást a szövetséghez tartozó gyülekezetek testvériségével. Tudom, hogy az itteni gyülekezetek kisebbek és nagy távolságra vannak egymástól, éppen ezért fontosnak tartom a közösség ápolását.

A clevelandi szolgálatom első fontos eseménye a helybeli magyar baptista misszió 120 éves évfordulója volt. Az imaház megtelt ünneplő lelkekkel, egyházak képviselőivel és együtt adtunk hálát az evangélium győzelméért baptista testvéreink életében. Ezt a különleges alkalmat vissza lehet nézni a gyülekezet YouTube csatornáján.

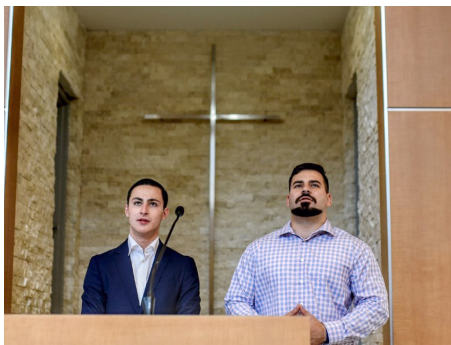
Szeretném megköszönni a bemutatkozásra való lehetőséget. Kíváncsi vagyok, hogy az Úr áldja meg a lap szerkesztőjét és tegye gyümölcsözővé az Észak Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek szolgálatát!

SURRENDER BEFORE TRANSFORMATION

Before attending this fall's Youth Conference in Toronto, I felt led to take the time and spiritually prepare to receive the upcoming event's blessings. The encompassing theme's scripture can be found in Romans 12:1-2, but the part "to offer your bodies as a living sacrifice, holy and pleasing to God" grabbed my attention and stopped me dead in my tracks. What does that actually mean? The revelation to that question was an easy yet not so simple one word answer, surrender. I've come to realize that transformation and surrender go hand in hand, such that you cannot have one without the other. How can I (we) expect to be molded like clay and transformed without humbly offering up my life (our lives) as a living sacrifice?

Lately, the Holy Spirit has been convicting me to surrender more and more, including all the pieces of my body (heart), mind, and soul. God desires all of me and all of you, my

friend. In complete surrender, it is possible to be truly transformed in His image (2 Corinthians 3:18) in ways that are more effective and long-lasting for your spiritual journey while still on this Earth.

Naturally, I've usually tried to maintain control and have a handle of most areas of life. Whether falling back on the knowledge of past experiences to diagnose new and ongoing conflicts or to get through trials solely relying on my own strength, the idea of surrendering wasn't always my first thought or practice. However, there comes a point when human power alone just isn't enough and ultimately fails to solve all the problems, fears or worries we may encounter. Through His Spirit, God has enlightened me that change was necessary in this area.

My dear brothers and sisters, I don't know what your situation is like but for me the actual act of surrendering has become embraced as a continual, daily battle of faith. Therefore, let's not get confused or fall under the misconception that surrendering is only a one-time step or event in our spiritual life, but instead make it a conscious decision as something we need to take on every single day.

My encouragement and prayer for all of you, myself included, is to trust and lean on God and not on your own understanding (Proverbs 3:5-6). God loves and graciously cares for us by not allowing us to follow Him blindly. God has given us tools like the Word as a lamp to our feet to guide our paths (Psalm 119:105). May we put off our pride and everything that comes with our old self, and submit to the Word in humility and obedience. I'm looking forward to our next time of fellowship, but until then may God bless and keep you all! #transformednotconformed2019

-Adam Szabo

CHRISTIANITY WITHOUT CHRIST?

Ralphie Parker's Christmas

My wife and I were invited by some dear friends to see *A Christmas Story: The Musical* last night in Dallas. The show is a stage production of the classic television movie. Set in the 1940s in Indiana, it tells the story of Ralphie Parker, a little boy who wants a Red Ryder Carbine Action Range Model Air Rifle for Christmas.

The comedy has been ranked America's favorite holiday movie of all time. Our family watched the film every year on Christmas Eve. Last night's musical was just as enjoyable.

Here's the problem: for millions of Americans, *A Christmas Story* has become the Christmas story.

There's nothing in *A Christmas Story* about Jesus. This is not a criticism—the story is intended to be a humorous tale about the challenges and joys of families during the holidays.

But the increasing secularization of our culture is turning holy days into holidays and Jesus into Santa. **Nearly half of younger Americans say they have no religious affiliation;** it seems unlikely that they will raise their children to become more religious than they are.

Where is this slippery slope away from Christian faith and morality taking us?

Returning to paganism?

New York Times columnist Ross Douthat is one of my favorite cultural commentators. In yesterday's Times, he asked a fascinating and vital question.

Douthat notes that, while many of America's churches are in decline, our religious impulse "has hardly disappeared." He references a Gallup poll in which over 40 percent of Americans said a "profound religious experience or awakening" had redirected their lives, a number that has doubled since the 1960s. And he points to an increasing number of Americans who have regular feelings of "spiritual peace and well-being."

How are we to reconcile our persistent spirituality and our declining religiosity?

Douthat turns to Steven D. Smith, a law professor at the University of San Diego, whose new book I have just begun reading. *In Pagans and Christians in the City: Culture Wars from the Tiber to the Potomac*, Smith claims that we

are returning to the pagan religious worldview that predated Christianity's rise.

This worldview locates divinity inside the world rather than outside of it; *God or the gods are part of nature rather than an external creator*. Meaning, as Douthat describes Smith's thesis, is therefore to be sought "in a fuller communion with the immanent world rather than a leap toward the transcendent."

This old/new spirituality can allow for belief in the supernatural and eternal, but it focuses on the material and temporal. This brand of religion is therapeutic, a means of seeking harmony with the world and ourselves. It finds meaning less in revelation from outside us than in so-called truth discovered inside us.

"The chief danger that confronts the coming century"

I am convinced that Smith is right. A pagan culture would much prefer spirituality that requires no repentance and offers only affirmation. That's why *much of today's most popular teaching in churches seems to focus more on personal therapy than on biblical theology*. Who wouldn't prefer a doctor who only delivers good news?

William Booth (1829-1912), the founder of the Salvation Army, predicted: **"The chief danger that confronts the coming century will be religion without the Holy Ghost, Christianity without Christ, forgiveness without repentance, salvation without regeneration, politics without God, heaven without hell."**

He was tragically right about our culture. But he doesn't have to be right about our souls.

We can resist the pagan worldview Smith describes. We can say with Mary, *"I am the servant of the Lord"* (Luke 1:38). We can join the wise men in giving the Child our best (Matthew 2:1-11). We can make Jesus the King of our hearts and Lord of our lives.

In fact, we must—for our sake and for the sakes of everyone we influence. Christians cannot expect our culture to be more Christian than we are.

So let's remember: The Christmas story is not about presents but the ever-present God. It is about *Immanuel*, *"which means, God with us"* (Matthew 1:23) and is now *"God in us."*

When last did he change your life?

Jim Denison (Denison Forum)

Célba ért a vándor

GERZSENYI SÁNDOR

1933-2019

2019. november 6-án a digitális technika eszközei pillanatok alatt szétkürtölték a hírt: 86 éves korában elhunyt *Gerzsenyi Sándor baptista lelképásztor, költő és énekszöveg író, Rát Mátýás-díjas újságíró*. A baptista papköltő 1933-ban, a Bükk déli peremén, *Noszvajon* látta meg a napvilágot. Lelképásztor-családban nőtt fel, tanulmányait ott végezte, ahová édesapját a lelkészi szolgálatra hívták. Noszvaj kis falusi iskolája után *Gyulán*, a városi gimnáziumban érettségizett. Lelkészi hivatásának első valós tanújelét akkor adta, amikor a teológia első két évfolyamát egy év alatt végezte el. *Orgoványban, Rákoscabán, Kispeszen, Csepelen, Rákospalotán és Pécsen* volt lelképásztor. Nagyszerű igehirdetéseit éppúgy nem felejtik a néhány tagot számláló kispesti közösségben, mint a többszáz tagú pécsi nagy gyülekezetben.

Sokszínű tehetséggel megáldott ember volt. A kor, amelyben élt nem kedvezett a fiatal lelkészjelölteknek, de a gyakorló lelképásztoroknak sem. Ahogy egyik kötetének előszavában írta: „Ateista világrend fogott körül, számos széles út vonzott és kínálta magát, néha aján-

lat, máskor kényszerítés formájában.” Mégis az Úrra figyelt, talentumait az Ő szolgálatában kamatoztatta mindvégig.

Nem egyszer mondta, nem tudna élni az ige hirdetése nélkül. És az ígét nem csak a szószéken hirdette, hanem mint tehetséges költő számtalan versben és énekszövegben megfogalmazta. Mint szerkesztő jól válogatta az egyház lapjában a különböző írásokat, hisz otthonosan mozgott a különféle műfajokban.

Gerzsenyi Sándor újságíróként épp úgy, mint költőként, meg lelképásztorként kereste az újat, kerülte a szürkét, a megszokottat. A változhatatlan ősi Igéből mindig újat és változatosat tárt olvasói és hallgatói elé. Tehetsége Istentől származott, de szorgalmasan egészítette ki talentumait tudománnyal. 1971-ben elvégezte a MÚOSZ Újságíró Iskoláját, majd 1974-ben tördelőszerkesztői képe-sítést szerzett.

Elsősorban lelképásztornak tartotta magát, és csak azután újságírónak és költőnek, de már fiatakként lelkesen kapcsolódott be a baptista egyház nagy hagyományokkal bíró irodalmi életébe. Harminc éven át volt a *Békehírnök* egyházi lap munkatársa, nem csak úgy, mint újságíró, hanem, mint korrektor, lektor majd két ízben is felelős szerkesztő. 2008 decemberében a *Protestáns Újságírók Szövetségének Rát Mátýás-díját*, 2015-ben pedig a *baptista egyház Spurgeon-díját* vehette át.

Gerzsenyi Sándornak számos kötete jelent meg, amelyekből megismerhető tehetsége. Választékosan és szabatosan megfogalmazott mondanivalója lebilincseli az olvasót. 1980-ban jelent meg az első, *Balog Miklós* költőtársával közösen „*Első kéve*” címmel. Már a rendszerváltás után 1994-ben vehettük kézbe a „*Vallomás*”-t, 2003-ban a „*Meditáció*”-t, 2006-ban „*A házadik*”-at, és 2012-ben a „*Fölfelé a szegzádon*” címmel megjelent gyűjteményét.

Már a *kiskőrösi baptista szeretetház* lakója volt, amikor 2018-ban támogatói segítségével kiadhatta a „*A keskeny út vándora*” című összefoglaló kötetét versekkel, prózákkal, bátorító üzenetekkel.

A vándorlás gondolata egyre inkább foglalkoztatta. Fontos volt számára, hogy a keskeny úton haladjon. Ezt hirdette a szószéken, erről írt a verseiben, erről szólnak veretes énekszövegei, amit kórusok és gyülekezetek énekelnek. Elköltözésének híre azt üzeni számunkra, hogy célba ért a keskeny út vándora. Emléke legyen áldott!

Marosi Nagy Lajos

(A fényképet 2019. szeptember 18-án készítettem, Kiskőrösön. szerk.)

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

ANTAL FERENC 1933 - 2019

A *Szeretet* meghatározó, volt munkatársától búcsúztunk 2019. október 30-án a nagyváradi köztemetőben, akit 86 évesen hívott a mennyei honba a Megváltó.

† **Antal Ferenc 1933. november 16-án született Nagyváradon.** Elemi és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1948-ban, 15 évesen a nagyváradi magyar baptista gyülekezetben ismeri meg személyesen az Úr Jézus Krisztust és az Ő példájára bemennek *Bokor Barnabás* lelkipásztor által, majd bekapcsolódik az ifjúság életébe. Hoszszú ideig az ifjúság között szolgál, majd a gyülekezetben is bekapcsolódik a zenei és verses szolgálatokba.

Gondolatait versekben fogalmazza meg. 1990 elején vonul nyugdíjba. Ismerve addigi irodalmi tevékenységét és nyomdászti tapasztalatát, a Szövetség vezetősége megszólítja a frissen újra induló *Szeretet-lap szerkesztési feladatainak elvégzésére*, amit szívesen vállal. Következő húsz életévét a Szerkesztőség határozza meg: hűségesen végzi a szerkesztőség körüli feladatokat, figyelemmel kíséri az országos eseményeket, szervezi a cikkírókat, viszi, hozza a nyomdába a lapterveket és a készen kinyomtatott lapot, majd csomagolja, és gyalog viszi a postára. Így emlékeznek rá szerkesztő utódai.

Szerkesztőségi feladatait 2010 februárjában teszi le. Ekkora három verseskötete jelenik már meg (*Égő szövétnék* - 1992, *Vallomás a kereszttövén* - 2007, *Üzenet* - 2012). A 2010-es évek végén már gyengül az ereje, felesége is sokat betegeskedik, ő hűségesen támogatja. 2017. szeptembere után, miután szeretett felesége elköltözött, özvegyként élt. Utolsó éveit otthon, lánya, veje és unokái társaságában tölti, akik szeretettel és kitartóan viselik gondját.

2018. szeptemberében sajtómunkásoknak járó díjjal tüntetik ki, amit még személyesen vesz át Nagyváradon az Ady emlékházban.

„Az élet attól szép, hogy az ember megtartálja élete értelmét és a neki adott képességekkel építi az embertársait. Jézus Krisztusnak szolgál, de e nemes küldetéshez tőle veszi az erőt. Ha céltudatos valaki, mentes az értelmetlenségtől, minden korban és minden helyzetben, rendeltetésének megfelelően él. Ha évei el is fogynak itt e földön, benne él a remény, hogy ajándékba kapja az öröklétet is, nem érdemei alapján hanem Jézus ígérete által melyet Ő követőinek tett. Mint Jézus szövétnékei úgy vagyunk itt

a földön a Szeretet a lángunk. Mivel ez így van nem élünk hiába.” – fogalmazta meg gondolatait *Budai Lajos* lp. a temetői kápolnánál. Ugyanitt búcsúzó szavakat mondott *Giorgio Adrián* lp., igével szolgált magyarul *Kiss Lehel* lp. a Péld 13:9 alapján, románul *Bányai János* lp. Mielőtt az énekkar alkalmi énekeinek kíséretében a nyitott sírba helyeztük testvérünket, *Szabó László* hirdetett ígét a feltámadásról az 1Kor 15 szerint.

„Az igazak emléke áldott!”

Gönczi Géza
Szeretet, 2019. december

„Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket!”

Száz évvel ezelőtt fejezte be földi pályáját *Meyer Henrik*, a 19–20. század fordulóján Magyarországon tevékenykedő modern kori baptista ébredési mozgalom reformátora. Férfikora teljében, 31 éves korában lépett magyar földre. Ki ez az ember?

A németországi Hessen tartományban, *Grossbusch* városkában született, 1842. augusztus 13-án, és a szomszédos *fronhauseni baptista gyülekezetnek* lesz a tagja.

Egész fiatalon odaszánta életét Jézus Krisztusnak, és ennek jeleként 20 éves korában, 1862. március 7-én *Jakab Becker* által hitvalló keresztségben/bemerítésben részesült a Lahn folyóban. 1867-ben *Hamburgba* költözött, ahol csatlakozott az akkor már népes *Johann Gerhard Oncken* gyülekezetéhez.

Hamburgban egy orosz hívó ember elhívta orosz földre missziómunkára, *Odesszába*, a Fekete-tenger környéki

orosz és német lakosság közé. Oroszországban *megnősült* és aktív missziómunkát végzett. Odessza környékén abban az időben sok németül beszélő bibliai pietista közösség működött, melyek hatására végleg elkötelezte magát Krisztus szolgálatában.

Ondra Károly ébredési prédikátor/evangélista 1870-ben Odesszában lelkipásztorrá avatta. 1872-ben *Galatzban* (cseh–lengyel határ), ahol kapcsolatba került a *Brit és Külföldi Bibliatársulattal*, és annak alkalmazottjaként biblia-terjesztő „kolportörként” jutott el először *Zágrábba*.

1873. március 6-án *Budapestre* került, és azonnal lendületes missziómunkába kezdett, és még abban az évben vasárnapi iskolát alapított a gyermekek részére. Vasárnaponként műhelyét istentiszteleti helyé alakította, ahol bátran szólt az evangéliumot. Kitartó munkája nyomán négy személy elfogadta Jézus Krisztust élete megváltójaként, őket 1874. december 27-én *Budapestben a Lukács fürdőben* merítette be.

Ennek következtében 1875. május 1-jén a bibliatársulat elbocsátotta munkájából, mivel a szabályzat világosan meghatározta, hogy a Biblia terjesztésével tilos volt a személyes biznyságtétel és hitvallás ismertetése.

Sok anyagi gondja miatt sem adta fel elhívását. Ezután *Pesten (Újpest, Óbuda, Budafok, Budaörs)* és vidéken (*Pécs, Nagyszalonta, Gyula, Késmárk, Szászváros, Brassó, Temesvár, Belgrád*) mind több helyen hirdette az ígét, végezte a tagok felvételét, a bemerítést és a gyülekezetek szervezését.

Munkatársaival és feleségével együtt többször kegyetlen üldözésekben részesült, elsősorban *Nagyszalonta környékén, Újvidéken, a Szepességben, Derecskén*

és Gyantán. A testi bántalmazásokon kívül pénzbírságot is kellett fizetnie, ezért bútorainak egy részét el kellett adnia.

Az akkori utazási viszonyok az egészséget is veszélyeztették. Sokszor utazott napokon keresztül fűtetlen negyedosztályú vagonokban Bibliákat szállítva bőrröndjében távoli vidékekre.

Közben Budapesten az általa alapított *Wesselényi utcai gyülekezet* egyre jobban megerősödött és növekedett. Imaházépítésbe kezdtek, és a hazai gyülekezeteken kívül imaházépítési alapra gyűjtöttek szerte Európában: *Londonban, Königsbergben, Skóciában (Glasgow), Hamburgban és Németország több gyülekezetében.*

1887. augusztus 20-ára felépült az imaház. Ennek érdekessége, hogy az alapköben elhelyezett oklevélben meghatározták, hogy a felépült imaházban csak német nyelven folyhatnak az igehirdetések. Mint később kiderült, a nemzetek és a történelem Ura, a mindenható Isten másképp gondolta ezt.

Amikor elkészült az új Wesselényi utcai kápolna (1884–1887), az első bemerítési alkalmon az volt az ünnepély különlegessége, hogy hívására a református püspök is megjelent (*Papp Gábor*). A mai szépen bontakozó ökömenikus munkának tehát idáig is viszszanyúl az alapja.

1883-ban kapcsolatba került az *Evangeliumi Alliance* vezetőivel. Budapesten felekezeti közti istentiszteletet tartott a Párizsból és Bécsből érkezett vezetők (*Fiedl generális, Saras és Fisher* lelkészek) szolgálatával, Budapest protestáns lelkészeinek részvételével.

Gyülekezetszervező és evangelizáló munkája mellett küzdött a vallásszabadságért, és elsősorban *Irányi Dániel* képviselővel tartotta a kapcsolatot, aki az 1848-as szabadságharc egyik hőse volt. Irányi lelkesen kiállt a vallásszabadság ügye mellett. Küzdelmük egy ideig eredménytelennek látszott, mert az országgyűlés az államegyház befolyása alatt állt.

A baptisták állami elismeréséről személyesen tárgyalt *Tisza Kálmán* miniszterrel is. Amikor kiderül, hogy csak magyar ember lehet egy államilag bejegyzett egyház vezetője, Meyer Henrik abbahagyta ez irányú erőfeszítéseit.

A munka terhe és az egészségi állapotának romlása miatt újabb lelkimunkások beállítására törekedett. Nagy segítségre lelt *Kornya Mihály* népi evangélista személyében, akinek ugar-törő munkája szinte a teljes Tiszántúlt, Partium, Székelyföld területét lefedte, ezzel nagy lendületet adott a magyar misszió kiterjedésének. (Kornya közel negyvenéves munkássága alatt mintegy

11.000 embert vezetett Krisztushoz és merített be élete során.)

Külföldi tanulmányokra küldött több erre alkalmas fiatalembert, például *Udvarnoki Andrást és Balogh Lajost*. Később éppen az ő kezdeményezésükre indult el 1894-ben a magyar baptista gyülekezetek önállósulása. A „Függetlenségi nyilatkozat” aláírásával kérték a központi, német gyülekezetből való elbocsátásukat.

Meyer Henrik tiltakozott a magyarok önállósulása ellen, de nem állhatott útjába a természetes folyamatnak. A magyarok pedig felvették újra a Meyer által eldobott vallásszabadság ügyét és a baptista közösség elismertetéséért folyó harcot, ami ettől fogva megosztottsághoz vezetett. Külföldi missziós vezetők már 1908-ban javasolták Meyernek, hogy hagyja el Magyarországot.

Meyer Henrik munkásságának értékelése

Mint minden embernek, Meyer Henriknek is voltak bírálói, legnagyobb vétékét erőskezü vezetésében és erős német öntudatában vélték felfedezni. Azonban nem szabad feledni, hogy abban az időben erre az erős kézre volt szükség ahhoz, hogy a közösség igei tisztasága és lelki egysége megmaradjon.

Meyer anyanyelve német volt, magyarok között tolmács segítségével prédikálhatott. Az irányítása alatt egyre jobban kibontakozó baptista misszióban a magyar nyelvű gyülekezetek egyre nagyobb önállóságot követeltek. Ez nagyon sok konfliktusnak lett az előidézője. Sajnos a nyelvi megosztottság miatt a magyarországi baptista misszió két évtizedre ketté is vált.

Élete vége felé azért, hogy személye ne legyen akadálya az egység helyreállításának, visszavonult Németországba, ahol hat esztendeig munkálkodott egy kisebb gyülekezetben. *A szíve azonban visszavonzotta választott hazájába, Magyarországra.*

Életműve azt bizonyítja, hogy származása ellenére is szerette a magyarságot, hisz ezért a népért is oltárra tette az életét. Sőt nem húzott határt a többi nemzetiség előtt sem, hisz a halálakor már 23.000 tagot számláló közösségben a magyarok és németeken kívül ott vannak a románok és a szlovákok is.

Munkássága bizonyítja, hogy szívében hordta a magyar népet, s életének nagy részét a magyar nép szolgálatának szentelte. Magyar földön rokkant meg, magyar oltáron égett el, ennél többet egy ember nem tehet egy népért, amely származása szerint nem az övé, de éppen úgy, mint a többi, az Istené.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dócze Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Sok keserűség és küzdelem után Meyer 1909-től 1915-ig Németországban vállalt prédikátori szolgálatot. Már nagy betegen fogadta el ismét a Wesselényi utcai gyülekezet meghívását, ahol hűséggel szolgált kerekén száz évvel ezelőtti, 1919-es haláláig.

A budakeszi temetőben ez az ige olvasható a sírkövén: „*Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat az igazságra vezettek, mint a csillagok mindörökké.*” (Dán 12,3)

Dr. Mészáros Kálmán
lelkipásztor-egyház történetész

Ady Endre:**AZ IDŐ ROSTÁJÁBAN**

Kezében óriás rostával
 Áll az Idő és rostál egyre,
 Világokat szed és rostál ki
 Vidáman és nem keseregve
 S búsul csak az, akit kihullat.

S aki kihull, megérdemelte,
 Az ocsut az Idő nem szánja,
 Aszott nemzetek, hült világok,
 Tört életek miazmás vágya
 Halálra-valók s nem kár értük.

Szóljak próféták új szavával:
 Nem kik mertek tagadni múltat,
 De kik nem magvak a Jövőnek,
 Mindig azok, akik kihullnak:
 Világok, népek, girhes eszmék.

Fonnyadtak s összezsugorodtak,
 (Így szól az új próféta-ének)
 Az Úr, az Idő áll örökké,
 De elmúlnak a renyhe népek
 S velük együtt a tiszta Lóthok.

Óh, aszottak és be nem teltek
 S óh, magam is faj-sorsom osztván,
 Be igazság szerint hullunk ki
 A kegyetlen óriás rostán,
 Kedvét nem töltvén az Időnek.

ALÁZATOSSÁG LANGY ESŐJE

Nyilazott Napod tüzes hője,
 Nem volt enyhülésem, Uram,
 S felhődből rám permetezett
 Alázatosság langy esője.

Nézd, ahogyan fejem lehajtom,
 Szánom minden dölyföm, Uram,
 S ha van még bennem gőg-erő,
 Szívemmel együtt kiszakajtom.

Mutass nekem egy ellenséget,
 Valaki ocsmányt, óh uram,
 Megcsókolom csúf lábnyomát,
 Hogy méltón imádjalak téged.

Elébem kis folyókák hozzák
 Szakadt kegyelmed, óh Uram,
 S csobog lelkemben kedvesen
 A leesett alázatosság.

Szeretnék mindent odaadni
 Nagy, szent szeszélyednek, Uram
 S szeretnék minden percemen
 Nagyon-nagyon megaláztatni.

Száz éve halt meg Ady Endre
 2019. Ady emlékévé

Angyal Ének Szállt a Légben

Magyar szöveg: Für Béla

James Montgomery

B^b B^b/F B^b/D E^b B^b/D Gm

1. An - gyal é - nek szállt a lég - ben, Beth - le - hem - nek
 2. É - gi gyer - mek jöjj szí - vem - be, Hintsd be fény - nyel
 3. Meg - vál - tá - sunk ün - ne - pén hadd Zeng - jen szí - vünk

F/A F⁷ B^b Gm/D D

me - ze - jén, Is - ten Fi - a Föld - re szállt le,
 é - le - tem, Tör - je bár a gond s a bá - nat,
 é - ne - ket, Jó A - tyánk küldj É - gi bé - két,

Gm D Gm/B^b Gm F/C C⁷ F KAR: F

Szent Ka - rá - csony éj - je - len. Töltsd be szí - vünk
 Tün - dö - köl - jön szü - te - len.
 Áldd meg ezt az ün - ne - pet.

B^b B^b E^b E^b/C B^b/D F⁷ E^b/G F^{sus}⁴ F⁷ B^b

Szent ö - röm - mel Ké - rünk ál - dott Is - te - nünk.